

Denne Straf kan formentlig være passende, naar Fiskeriet er drevet fra et større Fartøj, f. Eks. de store Nordsøtrawlere, og det er formentlig navnlig med Henblik paa disse, at Straffen i sin Tid er fastsat. Trawlfiskeri drives imidlertid ogsaa fra mindre Fartøjer, og for disse kan Bøder af nævnte Størrelse være helt ruinerende. Fiskeriinspektionen har henledet Opmærksomheden paa dette Forhold og henstillet, om Bøden ikke burde nedsættes for de smaa Fartøjers Vedkommende. Efter Udvalgets Formening bør Straffen som hidtil sættes til Bøder fra 500—4,000 Kr., dog saaledes, at Bøden kan nedsættes til 100 Kr., naar Fiskeriet er drevet fra et mindre Fartøj. Til mindre Fartøjer i denne Forbindelse foreslaas henregnet Fartøjer paa under 50 Tons Brutto. I Tilfælde af, at en Forseelse er begaaet med Forsæt, kan ifølge Loven af 4. Maj 1907 Bøden fordobles indtil 200 Kr. Der er formentlig ikke Grund til at blive staaende ved denne Begrænsning af Bøden. Det foreslaas, at Bøden altid skal kunne fordobles, naar Forseelsen er begaaet med Forsæt. Ligeledes foreslaas det, at Bøden i Gentagelsestilfælde skal kunne fordobles. Straffen for de enkelte Forseelser er iøvrigt ikke foreslaaet forandret.

Af idømte Bøder tilfalder for Tiden Halvdelen Statskassen og den anden Halvdelen den stedlige Understøttelsesforening for Fiskere eller, saafremt en saadan ikke findes, Dansk Fiskeriforenings Hjælpefond. Det foreslaas, at Halvdelen af alle Bøder ligesom hidtil skal tilfalde Statskassen. Ved den foreslaaede Fordeling af den anden Halvdelen af Bøderne tilsigtes opnaaet, at de smaa Bøder kommer de stedlige Fiskere og deres Efterladte til Gode, og de store Bøder kommer en større Kreds af Egnens Fiskere og deres Efterladte til Gode.

I Paragraffens 4de Stykke er indsat som en ny Bestemmelse, at den ulovlige Fangst skal konfiskeres, og at Fangsten, saafremt den er i levedygtig Stand, skal saa vidt muligt udsættes i frit Vand og, saafremt den ikke er i levedygtig Stand, tilintetgøres eller anvendes i veldædigt

Øjemed. I den nugældende Lov savnes Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med den ulovlige Fangst, og den er da, for saa vidt Udsættelse i frit Vand ikke har kunnet finde Sted, som oftest bleven tilintetgjort. En fornuftig økonomisk Anvendelse vil den kunne faa, naar den gives til Fattigbespisning, veldædige Stiftelser eller lignende. Bestemmelsen tilsigter at gøre en saadan Anvendelse lovlige.

Til § 57.

Bestemmelsen er ny og indsat i Forlaget, fordi man har anset det for ønskeligt at fastslaa, at Tilegnelse af Fisk i anden Mands Redskab, Fartøj, Hyttefad eller andet Opbevaringssted altid skal betragtes som Tyveri.

Til § 59.

I Paragraffens sidste Stykke er indsat en ny Bestemmelse, hvorefter der gives Adgang til at faa Erstatningssager behandlede som private Politisager. Naar en Sag drejer sig om Straf, vil den forurettede under Sagen kunne faa Spørgsmaalet om Erstatning afgjort. Billighed synes at tale for, at der ogsaa i Tilfælde, hvor der ikke gøres Strafansvar gældende, bør gives den forurettede en let og billig Adgang til at faa Erstatningsspørgsmaal afgjort.

Til § 62.

De af Kontrollen anmeldte Sager afgøres paa meget forskellig Maade i de forskellige Jurisdiktioner. Ensartede Sager afgøres nogle Steder ved Dom og andre Steder uden Dom ved Advarsel eller Vedtagelse af Bøder, der kan være af meget varierende Størrelse. I Gentagelsestilfælde bør der i ethvert Fald saa vidt mulig søges tilvejebragt Ensartethed i Afgørelserne. Det foreslaas derfor, at Sager, der er anmeldte af Kontrollen, i Gentagelsestilfælde, og naar der ikke er forløbet 3 Aar efter Afgørelsen af den sidst begaaede Forseelse, ikke maa afgøres uden Dom, medmindre Samtykke dertil foreligger fra Fiskeridirektøren, jfr. herved § 14 i Lov af 4. Februar 1871 om Politiet udenfor København.